

| مقدمه‌ای بر آثار ژرژ باتای، الکساندر کوژو، ترجمه‌ی محمدمهدی اردبیلی |

دانش هگلی را، که تاریخ‌گفتمان فلسفی و کلامی (الهیاتی) را به یاد آورده و انسجام می‌بخشد، می‌توان به صورت زیر جمع‌بندی و خلاصه کرد:

از زمان نالس تا روزگار ما، فلاسفه، در عین تلاش برای دست یافتن به سرحدات تفکر، بر سر مسأله معرفت به مناقشه پرداخته‌اند که آیا این تفکر باید در سه یا دو متوقف شود یا به [یک اصل] واحد دست یابد، یا دست کم، در واقع با تکامل یافتن به یک جفت [ایده مکمل]، به سوی یک تفکر واحد متمایل شود؟

پاسخ هگل به این مسأله چنین بود:

انسان، یک روز، مطمئناً به واحد دست خواهد یافت، روزی که از وجودش دست بشوید، به بیان دیگر، روزی که هستی دیگر در گفتار آشکار نشود، آنجا که خداوند، محروم از لوگوس، دگر بار به گستره مبهم، تیره و خاموش الحاد بنیادین پارمنیدسی بدل شود.

اما تا زمانی که انسان به عنوان موجودی می‌زید که از هستی سخن می‌گوید، هیچگاه نمی‌تواند از سه‌گانه (تثلیث) تقلیل نیافتنی‌ای فراتر رود که او، خودش، هست، و این همانا روح است.

تا آنجا که «دو» مدنظر است، این [همان] روح مکار و سوسه بی‌وقفه برای رویگردانی استدلالی از معرفت، یا به تعبیر دیگر، رویگردانی از گفتمانی است که با هدف حفظ خود در [وادی] حقیقت،

ضرورتاً در خود فرو بسته می‌شود.

چگونه می‌توان در اینجا به این مساله پاسخ گفت که هگلیانیسم و مسیحیت، در بنیادشان، دو صورت تقلیل نیافتنی از ایمان هستند؛ یکی ایمان سنت پل^۱ به رستاخیز مسیح، و دیگری، ایمان مادی و این‌جهانی است که آن را عقل سلیم می‌خوانند؟

[یا] اینکه آیا هگلیانیسم نوعی الحاد گنوسی^۲ است که اگر بخواهیم از تعبیر تثلیث‌گرایانه استفاده کنیم، می‌توان گفت که [در مقابل پدر و پسر]، اولویت را به ناروا به روح القدس نسبت می‌دهد؟ به هر حال، صفحاتی که در ادامه می‌آیند^۳ و رای گفتمان دورانی هگلی^۴ جای گرفته‌اند.

می‌ماند پاسخ به این مساله که آیا این صفحات نوعی گفتمان (که می‌توانست در این مورد، ارزش ابطال داشته باشد) را شامل می‌شوند یا می‌توان در آنها نوعی سکوت تامل آمیز و ژرف اندیشانه در قالبی زبانی را یافت؟ حال، اگر تنها یک راه ممکن برای بیان حقیقت وجود داشته باشد، راه‌های بیشماری نیز برای پوشیده نگاه داشتن آن (در سکوت) وجود دارد.

الکساندر کوزو

۱۲/۵/۱۹۵۰

حاشیه‌ها:

۱- این مقاله ترجمه‌ای است از منبع زیر:

Translation by Rowan G. Tepper, of: Alexandre Kojève, "Préface à l'œuvre de Georges Bataille", in: Georges Bataille, *Œuvres Complètes* tome VI, p. 363. 1/25/2008

به دلیل دست اول نبودن منبع انگلیسی مورد استفاده مترجم فارسی، لازم است از سمیرا رشیدپور تشکر کنیم که ترجمه نهایی را با متن اصلی فرانسوی مطابقت داد و نکات مفیدی را گوشزد کرد.

۲- Pauline faith

۳- Gnostic heresy

۴- منظور آثار ژرژ باتای است.

۵- circular Heegelian discourse